

عنوان مقاله:

روابط خارجی ایران با عثمانی و مصر در دوره حکومت یعقوب آق قویونلو

محل انتشار:

دوفصلنامه تاریخ ایران، دوره 6، شماره 1 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسنده:

هدی سید حسین زاده - دکترای تاریخ از دانشگاه شهید بهشتی، عضو هیات علمی فرهنگستان زبان و ادب فارسی

خلاصه مقاله:

یعقوب (۸۹۶-۸۸۳ ق)، در آغاز حکومت خود با دو مساله عمده مشکلات داخلی و خارجی مواجه بود. مساله خارجی که اهمیت بسیاری نیز داشت، قدرت یافتن روز افزون عثمانی ها بود که در همسایگی غربی سرزمین های تحت فرمان یعقوب قرار داشتند، و کمترین خطا یا بی تدبیری در برابر آنها، می توانست خطری جدی برای آق قویونلوها ایجاد کند. پرسش اصلی تحقیق حاضر این است که با توجه به حساس بودن این برهه تاریخی، یعقوب، چه سیاست خارجی را برای حکومت خود طرح و برنامه ریزی کرد؟ و موضع گیری سیاسی او در قبال دو قدرت مهم عثمانی و مصر که به سبب همجواری بودن سرزمین های آنها با آق قویونلوها از اهمیت ویژه ای برخوردار بود، چگونه بوده است؟ دستاورد این تحقیق که با روش تاریخی و با استفاده از منابع اصلی تاریخی حاصل شده، حکایت از آن دارد که یعقوب با توجه به عواملی چند، سیاست خارجی خود را بر مبنای روابط محدود، اما حسنه و مصالحه جویانه با عثمانیان و مصریان، قرار داد و اگرچه در آغاز پادشاهی، به سبب لشکر کشی مصریان بر ضد آق قویونلوها، برخورد نظامی شدیدی میان آنها روی داد، اما سرانجام با سیاست نرم یعقوب و تمایل او به ایجاد روابط دوستانه، صلح و آرامش میان آنها برقرار شد.

کلمات کلیدی:

یعقوب، آق قویونلو، روابط خارجی، عثمانی، محمد دوم، بایزید دوم، مصر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1300248>

